

Samfund og ikke mindst de danske Arbejderes ansvarlige Organisationer vilde være interesserede i, at Misbrug blev undgaaet, saa at den udstrakte Hjælpsomhed, hvorom det drejede sig, kunde opretholdes.

I *Landstinget* udtalte *Josef Andersson* (S.) Haabet om, at de Synspunkter, som laa til Grund for Fastsættelsen af Hjælpens Størrelse ved Udarbejdelsen af Lovanordningen af 20. Marts 1945, ogsaa maatte være bestemmende ved fremtidige Behandlinger af Spørgsmaalet om Hjælp til de Medborgere, som paa Grund af manglende Beskæftigelsesmuligheder tvinges til at gaa ledige. Heroverfor gjorde *Nielsen-Man* (V.) gældende, at hans Parti var gaaet ud fra, at de forhøjede Understøttelsesbeløb var af midlertidig Beskaffenhed foranlediget af de ekstraordinære Forhold, og at man ved Tid og Lejlighed vilde tage hele Spørgsmaalet op til Overvejelse paa ny. Videre pegede han paa, at der paa visse Omraader, særlig inden for Landbruget, var en udtalt Mangel paa Arbejdskraft, jævnsides med at en Række Fag havde stor Arbejdsløshed. Dette var ikke holdbart i Længden. Var et Fag overfyldt, kunde det blive nødvendigt, at en Del af dets Arbejdere overgik til andre Fag. *Bouet* (K. F.) henstillede, at der ogsaa blev ydet Støtte til private Arbejdsløshedskasser for Funktionærer. *Gudiksen* (R. V.) kunde som de øvrige Ordførere stemme for Lovforslaget, om end han var noget betænkelig ved de i Lovanordning Nr. 125 af 20. Marts 1945 nedlagte Principper. Havde man den 20. Marts 1945 vidst, at Befrielsen kom den 5. Maj, var det ikke helt sikkert, at Lovanordningen var blevet udstedt.

»Vi maa«, udtalte han, »ikke glemme, at vi let ved en saadan Lov kommer til at støtte Arbejdsløshedstendensen i vort Folk i en Tid, da alle er indstillet paa, at vi skal have Arbejde i Stedet for Understøttelse. Jeg har ikke noget imod, at vi i en vanskelig Tid søger at bøde paa Forholdene, som det er sket, men jeg har noget imod, at vi kommer ind paa en varig Lovgivning med Bestemmelser, som kan bidrage til, at Arbejdsløsheden ikke alene fortsættes, men endog forværres. Det er givet, at i samme Grad, vi hæver Arbejdsløshedsunderstøttelsen — som her i visse Tilfælde op til fire Femtedele af normal Arbejdsløn —, vil der være Fare for, at de paagældende snarere tager Arbejdsløshedsunderstøttelsen, end at de gaar i Arbejde.«

Taleren mente ogsaa, at Kontrollen med Udbetalingen af Arbejdsløshedsunderstøttelse burde gøres mere effektiv

Lovforslaget vedtoges enstemmigt i begge Ting.